Nr. 27.

FREDERYK AUGUST
z Bożey Łaski Król Saski Xiąże Warszawski etc.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy wiadomo czyniemy, iż Sąd Nasz Kassacyiny wydał następuiący wyrok:

Działo się w Warszawie w Pałacu Rządowym na posiedzeniu zgromadzonego Sądu dnia pierwszego Miesiąca Marca, Tysiąc Ośmset iedenastego Roku.

SĄD KASSACYINY
XIĘSTWA WARSZAWSKIEGO.

W sprawie skazanych Bartłomieia Bazylewskiego ze wsi Drzewicy i Józefa Laskowskiego Gancarza z miasta Łęczycy, przy obronie z urzędu przydanego Mecenasa Jana Zwierzchowskiego, czyniącego rekurs przeciw wyrokowi Sądu Sprawiedliwości Kryminalnéy Departamentów Warszawskiego i Kaliskiego w dniu iedenastym Kwietnia tysiąc ośmset dziesiątego roku między urzędem oskarżyciela publicznego, a obwinionemi zapadłemu; przez który

pierwszy to iest Bartłomiey Bazylewski, o liczne kradzieże, między którémi iedna uważana iest za gwałtowną przekonany, stosownie do §. 16. Edyktu rządu zeszłego z dnia dwudziestego szóstego Lutego tysiąc siedemset dziewiędziesiątego dziewiątego roku, niemniéy §. 1167. tytułu XX. części II. prawa Kryminalnego na pięcioletnie więzienie w domu kary i poprawy, rachuiąc w to areszt w czasie inkwizycyi wycierpiany, nie mniéy na plag 200. rozgami, w ośmiu ratach, oraz

na tak długie zostawanie w więzieniu, póki osądzony nie okaże stanowiących dowodów poprawionéy moralności, — drugi to iest Jożef Laskowski, o spólnictwo licznych kradzieży, i ciągłe przechowywanie złodziei, i skradzionych rzeczy przekonany stosownie do §$^{u.}$ 2^{go} i następnych wspomnionego edyktu, nie mniéy §§. 1140. i 1158. prawa wyżéy przytoczonego na lat dwa, i miesięcy siedm więzienia w domu kary i poprawy, rachuiąc w to areszt w czasie inkwizycyi wycierpiany, oraz na plag sto rozgami w czterech ratach, obadwa zaś według Artykułu XXI. prawa Seymowego d. 18. Marca 1809. roku na zawieszenie w używaniu praw cywilnych i politycznych przez czas kary, a prócz tego w używaniu praw politycznych na tak długo po wyiściu z więzienia, iak długo w nim zostawać maią, oraz na wynadgrodzenie uszkodzonych, i ponoszenie kosztów processu skazani zostali;

Maiąc sobie uczyniony wniosek ze strony osądzonych,

że Wyrok Sądu Sprawiedliwości Kryminalnéy zapadł, bez dostatecznego udowodnienia przestępstw, i bez dostatecznego ocenienia stopnia kary;

że zatem podlega Kassacyi na mocy Artykułu 10. Organizacyi Kassacyinéy;

Po wysłuchaniu Rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi, oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora, który przedstawiaiąc co do inkwizycyi uchybienia §§^{om} 285. 288. 289. 290. tudzież 418. i 419. Ordynacyi Kryminalnéy, popełnione względem obudwuch osądzonych; wnosi co do Bazylewskiego, iż kradzieże przez niego dokonane, łącząc w to nawet kradzież we wsi Bożymowie w stayni *na zaporę* zamkniętéy nastąpioną, nie mogły być za gwałtowne uważane, że zatém w wymierzeniu kary, niewłaściwie użytemi zostały §. 1167. prawa Kryminalnego Pruskiego, i §. 16. edyktu tegoż rządu w roku 1799. wydanego, iako mowiące tylko o kradzieżach gwałtownych, — że nawet granica kary powyższym §. 1167. wskazana przestąpioną została.

Co do obudwóch zaś obwinionych razem, — że Sąd wyroku-

iący przydaiąc do zaostrzenia kary zawiszenie w używaniu praw cywilnych, poźnieyszą ustawę Seymową rozciągnął na dawnieysze przestępstwa.

że zatém z tych powodów wyrok iego skassowanym bydź winien;

Sąd Kassacyiny

zważywszy zaskarżony wyrok, i porownawszy z nim przywiedzione Artykuły prawa;

gdy Sąd wyrokuiący miał dostatecznie dowiedzione przestępstwa obwinionych i kradzież we wsi Bożymowie w stayni *na zaporę zamkniętéy* popełnioną w myśl przytoczonych praw, to iest §. 1167. prawa Kryminalnego Pruskiego i §. 16. edyktu tegoż rządu w roku 1799. wydanego uznał za gwałtowną,

gdy nadto w §. 16. edyktu 1799. roku, nie tak wyraźnie przepisana iest granica kary, iżby ztąd przestąpienie iéy wnioskować można:

gdy inne prawa zeszłego rządu, acz w zaskarżonym wyroku niecytowane, mianowicie zaś §. 1158. części II. tytułu XX. prawa powszechnego Pruskiego, dozwalaiący powiększania kary, w miarę licznego powtarzania kradzieży, upoważniały Sąd do takiego wyrokowania;

gdy wreszcie tenże Sąd, dołączaiąc do wskazanéy kary, zawieszenie praw cywilnych z poźnieyszego od popełnionych przestępstw prawodawstwa czerpane, łagodnieyszą w rzeczy saméy karę wymierzał od téy którą wedle praw zeszłego rządu, a szczególniéy dopiero przytoczonego §. 1158. mógł oznaczyć, powody rekursu obwinionych, niemniéy wnioski Królewskiego Prokuratora rozsądzaiąc:

Rekurs Bartłomieia Bazylewskiego, i Józefa Laskowskiego, przeciw wyrokowi Sądu Sprawiedliwości Kryminalnéy De-

partamentów Warszawskiego i Kaliskiego w dniu iedenastym Kwietnia tysiąc ośmset dziesiątego roku zaniesiony odrzuca mocą ninieyszego wyroku.

(podpisano) ŁUBIENSKI Zast: Prezesa.

Wydrukować (L.S.)
FELIX ŁUBIENSKI
Minister Sprawiedliwości. *Osiński Pisarz.*

Zgodno z Oryginałem
Antoni Joneman
(L. S.) Sekretarz Jeneralny
Ministerii Sprawiedliwości.

Nr. 28.

Działo się w Warszawie w Pałacu Rządowym na posiedzeniu zgromadzonego Sądu dnia osmego Marca, Tysiąc ośmset iedenastego Roku.

SĄD KASSACYINY
XIĘSTWA WARSZAWSKIEGO.

W sprawie Henryka Stoekert kupca i Obywatela Miasta Warszawy zastępcy Sędziego w Sądzie handlowym Departamentu Warszawskiego w Warszawie przy Ulicy Krakowskie przedmieście mieszkaiącego przez Mecenasa Jana Zwierzchowskiego, czyniącego rekurs przeciwko wyrokowi Sądu Appellacyinego wydziału drugiego w dniu czternastym Października tysiąc ośmset osmego roku, między Zuzanną z Bongardów pierwszego ślubu Lotichową poźniey Henryka Stoekerta w rozwodzie będącą Małżonką, nieletnich Jana i Da-

wida Lotichów Matką i Opiekunką w assystencyi Daniela Lotticha współopiekuna z iedney, a Henrykiem Stoekertem teraz rekursuiącym z drugiéy strony zapadłemu. Maiąc sobie uczyniony wniosek przez stronę skarżącą.

I. iż wyrok dopiero wspomniony uznaiąc owczasową powodkę za legitymowaną do czynienia w Sądzie imieniem nieletnich, chociaż ona do tego przez Radę familiyną upoważnioną nie była, uchybił wyraźnemu Prawu w Art: 464. i 465. Kodexu Napoleona obiętemu.

II. iż Sąd wyrokuiący nie maiąc za sobą żadnego wyraźnego przepisu prawa odsunął rekursuiącego od użytkowania z maiątku który zmarły kupiec Lottich Synom swoim zostawił, a tych opiekę wraz z Administracyą maiątku powierzył ich matce który to zarzut tenże rekursuiący na dwoch dokumentach opiera, to iest: że zmarły Lottich przez testament nadał małżonce swoiéy prawo użytkowania z maiątku dzieciom zostawionego;

że pozostała po nim wdowa przez intercyzę ślubną z rekursuiącym, odstąpiła mu tegoż prawa użytkowania z dziecinnego maiątku; i że przez tęż intercyzę rekursuiący przyiął zarządzanie maiątkiem Żony bez obowiązku kaucyi, a tę iemu Trybunał złożyć nakazał.

III. Że Sąd przeciw przepisom Kodexu postępowania skazał rekursuiącego na karę założonéy nielegalnie Appellacyi w Summie Złotych Polskich trzysta.

IV. Że nareszcie uchybił przepisom tegoż Kodexu postępowania zmuszaiąc Stoeckerta do popierania Appellacyi przed czasem temiż przepisami dozwolonym.

że zatém wyrok zaskarżony na mocy Art: 10. pod liczbą 1. i 2. Organizacyi Sądu Kassacyinego skassowanym, a sprawa w celu powtórnego rozsądzenia, do innego wydziału odesłaną bydź winna

Po wysłuchaniu rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora.

Sąd

Sąd Kassacyiny

roztrząsnąwszy zaskarżony wyrok i porownawszy prawa które strona zgwałconemi bydź mieni,

Co do pierwszego powodu rekursu

zważaiąc:

iż w początkowym stanie Konstytucyinego porządku Sądownictwa, i w krótkim czasie po zaprowadzeniu Kodexu Napoleona nie została zarazem odięta Trybunałom opieka nad małoletniemi, którą te po ustałych w dniu pierwszym Maia tysiąc ośmset osmego roku Magistraturach sądowych obięły.

zważywszy nadto

Instrukcyą przez Ministerium Sprawiedliwości pod dniem dwudziestym trzecim Maia tysiąc ośmset osmego roku wydaną, przez którą zalecone zostało Trybunałom zastępstwo rad familiynych gdzieby tego nagłość Interessu wymagała i gdzieby Rada familiyna zwołaną bydź nie mogła;

zważaiąc wreszcie

iż przytoczony przez rekursuiącego zakaz prawa, aby żaden process nie był przez opiekuna rozpoczynany bez upoważnienia Rady familiynéy, ma tylko za cel zapewnienie małoletnich od szkody, a stąd tymże małoletnim nie stronie przeciwnéy służyłoby prawo żądania Kassacyi wyroku z téy przyczyny zaskarżonego.

Co do drugiego powodu

zważaiąc

iż według obmowy, tak testamentu, iak intercyzy z których bynaymniey obadwa przez rekursuiącego czynione wnioski nie wynikaią, mógł Sąd wyrokuiący uznać że Stoekert nie nabył żadnego Prawa do maiątku dzieci, i oddanie tegoż maiątku nakazać: i ztąd w decyzyi swoiéy nie mogł popełnić żadnéy obrazy prawa; a przy-

toczony w skardze rekursowéy §. 22. z następnemi tyt: XXI. części 1. prawa powszechnego Pruskiego nie służy wcale do obecnego sporu gdzie nie o Żony maiątek lecz o dziecinny chodziło;

i co do drugiéy tegoż powodu kathegoryi, to iest nakazu aby Stoekert zabespieczył fortunę małżonki przez złożenie kaucyi.

zważaiąc

iż Sąd nie tylko w téy mierze żadnéy wyraźnego prawa obraży nie popełnił, lecz owszem na mocy przepisów §. 101. tyt. XXI. Części 1. a wyraźniéy ieszcze §. 255. tyt: I. części II. prawa powszechnego Pruskiego, mógł takowe rozporządzenie uczynić;

Co zaś do dwoch ostatnich powodów rekursu

gdy Sąd w czasie wyrokowania nie miał żadnego wyraźnego prawa względem zachowania co do spraw dawnych Kodexu postępowania, i gdy wspomniona iuż Instrukcya z Ministerium Sprawiedliwości w dniu dwudziestym trzecim Maia tysiąc ośmset osmego roku wydana, upoważniała go do trzymania się przepisów ordynacyi Sądowéy zeszłego rządu

Na mocy zatém poprzedzaiącego wywodu

Sąd Kassacyiny.

Rekurs Henryka Stoekerta na początku wymieniony odrzuca, Summę dwadzieścia pięc Złotych Polskich w papierze stemplowanym od wpisu złożoną utwierdza, takąż Summę równie w papierze stęplowanym od ninieyszego wyroku opłaconą mieć chce, i tegoż rekursuiącego stosownie do §. 58. Organizacyi Sądu Kassacyinego na zapłacenie grzywien na fundusz ubogich w Summie sto pięćdziesiąt Złotych Polskich skazuie — mocą ninieyszéy rezolucyi.

(podpisano) ŁUBIENSKI Zast: Prezesa.

Wydrukować
FELIX ŁUBIENSKI
Minister Sprawiedliwości.

(L. S.)

L. Osiński Pisarz.

Zgodno z Oryginałem

Antoni Joneman
(L. S.) Sekretarz Jeneralny
Ministerii Sprawiedliwości